

Revue pro média - 1. setkání

- požadavky pro ukončení:
- medailon (nebo esej)	3 body
- slovníkové heslo (nebo studie)	2 body
- recenze knihy / události apod.	2 body
- článek	2 body
- 6 aktualit / glos	6x 1 bod
(celkem: 10 textů	15 bodů)
- poskytování zpětné vazby ostatním
- účast povinná
- zdroje:
- a) knihovny - FSS, FF, MZK, NKP, meziknihovní výpůjčky
 - b) odborné časopisy - v knihovně a na internetu
 - c) osobní stránky autorů, stránky univerzit, další kvalitní zdroje
 - d) internet
 - e) osobní účast na události apod.
- průběžné úkoly na další setkání:
- a) zorientovat se na síti, kdo píše o médiích
 - b) najít nějakou aktualitu, napsat o ní glosu a dát do Odevzdávárny (do úterý)
 - c) pročíst si, co napsali ostatní, a připravit si kritické postřehy
 - d) začít hledat knížku na recenzi (nespěchá)
 - e) zkusit najít nějakou osobnost, o které by šel napsat medailon
 - f) prohlédnout stránky blogu - zlepšováky a další nápady
- adresa blogu: <http://fss.muni.cz/rpm-blog>

Jak může vypadat glosa

Tato glosa vyšla loni v týdeníku A2 (8/2007). Je celkem dlouhá, ale dobře napsaná. Obsahuje řadu prvků, které je možné při psaní glosy použít. Ne každá glosa musí samozřejmě obsahovat všechny uvedené prvky: některé mohou chybět, některé mohou být společně v jediném odstavci, a mohou se samozřejmě vyskytovat i prvky jiné.

Až napíšete vlastní glosu, zkuste její strukturu rozebrat podobným způsobem. A totéž zkuste i s glosami ostatních.

Další stejné rádio

Jakub Macek

Smutný příběh Rádia Student

Nedávno se prý před domem, v němž sídlí studio brněnského Rádia Student, objevily květina a svíčka a nápis *Zůstaneš navždy v našich uších*. Ten vtíp byl vydařený – a ve své ironii velmi přesný. V té době se totiž ze dne na den, přesněji z neděle na pondělí, měnila dramaturgie této poměrně nestandardní rozhlasové stanice a ona kondolence byla reakcí na skutečnost, že Rádio Student coby pokus o chytré a rozumně alternativní médium vlastně velmi nepěkně zdechlo.

O studentském rádiu se v Brně snilo, mluvilo a vyjednávalo od v poloviny devadesátých let, kdy svorníkem pokusu o mediální akci byl tehdy již vážně nemocný divadelní režisér a pedagog JAMU Petr Scherhauser. Z řady důvodů se ovšem to neobvyklé mediální dítě, které nakonec ani nestačilo dospět a vyžrát, narodilo až na jaře roku 2005 – a i když jeho porod byl porodem od pohledu předčasným a nové médium se rozdýchávalo jen pomalu a lehce rozpačitě, bylo záhy jasné, že růst Rádia Student bude stát za to sledovat.

Ambiciózní záměr vytvořit svébytnou, neblbou, hudebně i komunikačně ostentativně „jinou“ komunikační platformu (kteroužto vizi rádio stvrzovalo sloganem „Prostě jinak...“ a dost neortodoxními jingly) jako by měl v praxi naplnit teze amerického mediálního teoretika a aktivisty Boba McChesneyho a jeho volání po malých, místních, z lokálních a nereklamačních zdrojů živěných médií. Takových médií, která spojují místní komunity a specifické posluchačské subkultury a jež se ve své snaze o „mediální zodpovědnost“ logicky podřizují jiným pravidlům než „velká“ elektronická média.

Jenže nášlapná mina dobře myšleného, leč v realitě ne lehce uskutečnitelného „multizdrojování“ se ukázala mít na život projektu větší vliv než relativně solidní, barvitá a nemainstreamová hudební i publicistická dramaturgie. Ukázalo se zkrátka, že v polovině první dekády se nám tu zopakuje cosi, co už tolikrát proběhlo o desetiletí dříve, v době „standardizace“ malých regionálních stanic. Standardizace charakteristické vyklešťováním jakékoli ekonomicky nadbytečné kreativity a podřizováním čehokoli imperativu nejširšího společného posluchačského jmenovatele.

Jinými slovy – nadšením své posádky sice živěné, ale finančně churavé Rádio Student bylo nuceno přizvat investora z branže. A ten – provozovatel klasicky vystavěného Rádia Krokodýl – do projektu vstoupil a po nějaké době začal Rádio Student pochopitelně ozdravovat tím nejlepším (a jediným) způsobem, který zná. Obroušením všech hran, mainstreamizací vysílané hudby, utišením intelektuální jinakosti. (To potvrzuje odchod prakticky všech moderátorů včetně Váni alias Ivana Hory, jednoho z nejzajímavějších českých moderátorů posledních let, a příznačná změna sloganu, který nyní zní „Nejžhavější v Brně!“.)

Je to škoda, stokrát škoda. Normalizační (ve smyslu posunu k durkheimovskému „normálnímu“, ne ve smyslu husákovského úklidu života do šedi panelových dnů) komercializací se Rádio Student mění jen v další stejné rádio – a odsuzuje se k smrti v monotónnosti a bezsmyslnosti stylu. Služba mnohatisícové brněnské komunitě, kterou si Rádio Student vytklo za svůj cíl, se tímto způsobem jednoduše nedá naplnit.

Autor je sociolog médií.

Komentář [s1]: Takzvaný "pozdržený úvod". Autor nejde k věci přímo od začátku, ale dostane se k ní oklikou

Komentář [s2]: Ve druhém odstavci autor seznamuje čtenáře s pozadím.

Komentář [s3]: Zde autor vypíchnul, co bylo na Rádiu Student zajímavé z teoretického hlediska. Běžné glosy zakotvené v teorii nebyvají, my se o to však snažit budeme.

Komentář [s4]: Na řadu přichází "problém". Všimněte si, jak konfrontuje naivní přání osvícenců a drsnou realitu fungování ekonomických mechanismů - a jak to má všechno teoreticky ukotvené. O podobnou reflexi bychom se měli také pokusit

Komentář [s5]: Rozuzlení konfliktu. Na teoretikova slova došlo, všechno zase dopadlo špatně.

Komentář [s6]: Závěr, který shrnuje význam glosované události pro lidstvo.